

جام جهانی جای آزمون و خطا نیست

چهار تعویض، بدون دستاورد مشخص

نگاه فنی

حمیدرضا عرب

خبرنگار

یکی از مهم ترین وظایف هر سرمربی در تورنمنت های بزرگ، توانایی تغییر دادن جریان مسابقه از روی نیمکت است. مریبان بزرگ جهان فقط با انتخاب ترکیب اصلی شناخته نمی شوند بلکه بخش مهمی از اعتبار خود را از کیفیت تصمیم هایی به دست می آورند که در طول بازی اتخاذ می کنند.

امیر قلعه نویسی در نیمه دوم بازی ایران مقابل نیوزیلند چهار تعویض انجام داد اما هیچ کدام از این تغییرات نتوانستند اثر قابل توجهی بر روند مسابقه بگذارند.

مهدی قایدی به جای آریا پوسفی وارد زمین شد؛ علی علیپور جانشین شهریار، احسان حاج صفی به جای سامان قدوس به میدان رفت و امیرحسین حسینی زاده نیز جای مهدی طارمی را گرفت.

اما حاصل این تصمیم ها چه بود؟ تقریباً هیچ.

قایدی بازیکنی است که همواره از او به عنوان یک مهره انفجاری نام برده می شود اما در این مسابقه نتوانست تغییری جدی در ساختار

هجومی تیم ملی ایجاد کند. او که بزتری عددی قابل توجهی در کناره ها ساخت و نه موفق شد ریت حملات ایران را افزایش دهد. شاید قایدی انتظار داشت در ترکیب اصلی تیم ملی بازی کند، نه اینکه بازیکن تعویضی باشد.

علی علیپور نیز سرنوشتی مشابه داشت. مهاجمی که به زمین آمد تا انرژی تازه ای به خط حمله تزریق کند، عملاً در جریان بازی گم شد و تأثیرگذاری قابل توجهی از خود به جا نگذاشت.

در میان تعویض های انجام شده شاید فقط امیرحسین حسینی زاده توانست تا حدودی شرایط را تغییر دهد. او با تحرک بیشتر در میانه میدان به افزایش سرعت گردش توپ کمک کرد و تلاش داشت پویایی بیشتری به حملات ایران ببخشد اما این تأثیر نیز آنقدر نبود که بتوان آن را یک برگ برنده تاکتیکی دانست.

اما عجیب ترین تصمیم شاید ورود احسان حاج صفی بود. تعویضی که از ابتدا نیز بیشتر جنبه نمادین و نمایشی داشت تا یک تصمیم کاملاً فنی. به نظر می رسد فرصت حضور او بیشتر با هدف افزایش تعداد بازی هایش در جام جهانی صورت گرفته باشد تا ایجاد یک تحول تاکتیکی در تیم ملی.

حاج صفی نیز در مدت حضورش در زمین نه تنها تأثیر خاصی بر بازی

با وجود این چهار تعویض اما ایران گل دوم خود را نه به واسطه اثرگذاری تعویض ها بلکه به لطف خلاقیت و کیفیت فردی رامین رضاییان و محمد مجبی به ثمر رساند

نگذاشت بلکه یک کارت زرد هم دریافت کرد تا حضورش چندان دستاورد مثبتی برای تیم ملی نداشته باشد.

با وجود این چهار تعویض اما ایران گل دوم خود را نه به واسطه اثرگذاری تعویض ها بلکه به لطف خلاقیت و کیفیت فردی رامین رضاییان و محمد مجبی به ثمر رساند. این دو بازیکن با

توانایی های شخصی خود جریان بازی را تحت تأثیر قرار دادند و تیم را به مسابقه بازگردانند. همین مسأله پرسش هایی مهم را مطرح می کند. آیا امیر قلعه نویی در انتخاب تعویض های خود کاملاً بر اساس معیارهای فنی عمل می کند یا بخشی از این تصمیم ها تحت تأثیر احساسات و ملاحظات دیگر قرار می گیرد؟

پاسخ دادن به این سؤال هنوز زود است. جام جهانی تورنمنتی طولانی و پیچیده است و برای قضاوت نهایی باید تا بازی پایانی صبر کرد. البته نباید از یک واقعیت مهم هم غافل شد. تیم ملی پیش از آغاز مسابقات، بازی های تدارکاتی بزرگی را پشت سر گذاشت و شاید همین موضوع در هماهنگی بازیکنان و حتی کیفیت تصمیم گیری کادر فنی

عکس: gettyimages

تأثیرگذار بوده باشد. با این حال انتظار می رود در بازی های آینده شرایط متفاوت باشد. ایران مقابل بلژیک دیگر فرصت آزمون و خطا نخواهد داشت. سرمربی تیم ملی باید از نیمکت خود به عنوان یک سلاح مخرب علیه حریف استفاده کند، نه ابزاری برای احتمالاً راضی نگه داشتن برخی بازیکنان.

یادداشت

حسین عرب برافی

کارشناس داوری

اعتراض عادت بازیکنان ما شده است

راموس بازی های مهم تری را قضاوت خواهد کرد

بازی تیم ملی فوتبال کشورمان مقابل تیم ملی نیوزیلند بازی حساسی بود که به یک داور بانجریه و این انتخاب نشان داد که این بازی از اهمیت زیادی برای فیفا برخوردار بوده است. این داور تجربه حضور در بازی های جام جهانی ۲۰۱۸ و ۲۰۲۴ را داشت و در سومین جام جهانی به میدان می رفت. او با ۴۲ سال سن وضعیت خوبی در داوری دارد و می تواند همچنان بازی های مهمی را داوری کند.

مدیریت و کنترل خوب راموس

این داور مکزیک از نظر جسمی بسیار وضعیت خوبی داشت و توانست با جاکگیری مناسب در تمام صحنه های حساس و برخوردها حضور داشته باشد. او با کمک هایش هم بسیار هماهنگ و این به کیفیت داوری افزوده بود. راموس در کنار این خصوصیات، مدیریت و کنترل بسیار خوبی هم روی بازی و بازیکنان داشت. او در تمام صحنه ها زودتر از بازیکنان حضور داشت و بیشتر به پیشگیری اعتقاد داشت تا درمان، یعنی اجازه حاشیه سازی را نمی داد تا بخواهد از جریمه و کارت استفاده کند. به طور حتم در ادامه بازی های جام جهانی راموس بازی های بیشتری را قضاوت خواهد کرد.

فقط کاپیتان حق صحبت با داور دارد

در برخی از صحنه های برخورد، شاهد اعتراض بازیکنان بودیم که اصلاً خوب نیست، بازیکنان ما باید یاد بگیرند که نباید به داور معترض شوند. داورها قاطعانه برخورد می کنند و این به نفع تیم ملی ما نیست. در برخی صحنه ها و برخوردها فقط کاپیتان تیم حق دارد با داور صحبت کند و توضیح دهد و یا توضیح بخواهد. بقیه بازیکنان اجازه ندارند با داور صحبت کنند و یا به سمت داور بروند. در این بازی هم دیدیم که بازیکنان نیوزیلند هیچ وقت به سمت داور نرفتند. متأسفانه بازیکنان ما عادت کرده اند که به داور اعتراض کنند و به سمت او بروند. این موضوع بیشتر از بازی های داخل کشورمان نشأت می گیرد.

گل آفساید بود

در صحنه ای که گل تیم ملی کشورمان آفساید اعلام شد، نظر داورها و کمک هایش کاملاً درست بود و کمک داور اجازه داد تا توپ وارد دروازه شود و بعد نظرش را اعلام کرد که با موافقت داور وسط اصلاً نیازی به کمک داور ویدئویی هم نشد. به وضوح گل به ثمر رسیده آفساید بود و داوران خطایی نداشتند.

در بازی های آینده بیشتر احتیاط کنیم

بازی های جام جهانی حرفه ای ترین سطح فوتبال دنیا است و اگر بخواهیم در این تورنمنت ها مثل بازی های داخلی برخورد کنیم، ضرر خواهیم کرد. بازیکنان باید حرفه ای تر در زمین حضور داشته باشند و تمرکز آنها روی کیفیت بازی شان باشد، تا اعتراض به داور، با وجود کمک ها و همچنین کمک داور ویدئویی خطاها به مداخل می رسد و نیازی به اعتراض به داور نیست. این موضوع می تواند هم بازیکنان را از تیم ملی بگیرد و هم جریمه سنگینی برای خود بازیکن داشته باشد.

گزارش روز

بختیاری زاده با آبی پوشان ادامه می دهد

سهراب ابقا شد

بعد از کشمکش های فراوان و شایعات متعددی که پیرامون نیمکت استقلال برای فصل جدید لیگ برتر مطرح شده بود، در نهایت باشگاه استقلال سرمربی خود را مشخص و اعلام کرد که با سهراب بختیاری زاده به عنوان سرمربی ادامه خواهد داد. در اطلاعیه باشگاه استقلال آمده است: «پس از بررسی گزینه های متعدد داخلی و خارجی و برگزاری چند مرحله نشست تخصصی، کمیته فنی و هیات مدیره باشگاه استقلال سرمربی فصل آینده آبی پوشان را انتخاب کردند. با نظر کمیته فنی و هیات مدیره، سهراب بختیاری زاده در فصل آینده نیز به عنوان سرمربی تیم فوتبال استقلال به فعالیت خود ادامه خواهد داد.» ظاهر استقلال ها این تصمیم جمعی را گرفته اند و برای فصل آینده روی این سرمربی با تجربه حساب باز کرده اند. به نظر می رسد آبی پوشان فعلاً از نتایج بختیاری زاده در لیگی که تا تمام مانده راضی هستند و البته باید شرایط اقتصادی باشگاه ها را هم در نظر گرفت که اکثر آنها وضعیت مالی خوب ندارند و باید به داشته هایشان بیشتر اتکا کنند.

بختیاری زاده در میانه های لیگ بیست و پنجم هدایت استقلال را بر عهده گرفت و در ادامه مسیر، آبی پوشان ضمن رسیدن به صدر جدول رقابت ها، موفق شدند سه میله حضور در لیگ نتخبگان آسیا را نیز کسب کنند. بر همین اساس و در راستای حفظ ثبات فنی و تداوم برنامه های تیم، باشگاه استقلال تصمیم گرفت همکاری خود با سهراب بختیاری زاده را ادامه دهد.

حالا می فهمیم که کی روش چرا تأکید ویژه ای روی دفاع داشت

رهبری فر: قلعه نویی هنوز شناخت کاملی از مدافعان ملی ندارد

مصاحبه

محمد محمدی سدهی

خبرنگار

خواهد بود. نقطه ضعف اصلی تیم ملی در مقابل نیوزیلند خط دفاعی بود، این در حالی است که بارها کارشناسان فوتبال تأکید ویژه ای روی خط دفاعی و رفع مشکل در این خط داشتند که به نظر می رسد کاری روی خط دفاعی تیم ملی انجام نشده است.

بهر روز رهبری فر، مدافع اسبق تیم ملی در خصوص دیدار با نیوزیلند به «ایران ورزشی» گفت: «این را بارها گفته ایم که بازی نخست در تورنمنت های اینچنینی همچون دیدار پیش بینی هواداران فوتبال پیروزی مقابل این تیم بود که ایران این اتفاق نیفتاد و کارت تیم ملی در دو دیدار باقی مانده سخت تر

مقابل شکست در دیدار نخست تیم را از نظر روحی به هم می ریزد. البته ما در این بازی بازنده نبودیم اما تفکرات ما پیش از تقابل با نیوزیلند پیروزی در این دیدار بود که البته این پیروزی به دست نیامد.»

او تصریح کرد: «نیوزیلند تیم قدرتمندی نبود و این تیم همانند ما در خط دفاعی ضعف داشت و با وجود این، تیم ملی هیچ حرفی برای گفتن مقابل آنها نداشت. تیم ما جام جهانی را خوب شروع نکرد و قطعاً در بازی بعد به مشکل می خوریم. خط دفاع تیم ملی مقابل نیوزیلند عملکرد بدی داشت، حالا فکر کنید که تیم نیوزیلند در خط حمله بازیکنان نامداری نداشت و با این وضعیت مقابل تیم های مصر و بلژیک دچار مشکل خواهیم شد.»

مدافع اسبق تیم ملی و پرسپولیس

به صحبت های خود این گونه ادامه داد: «وقتی دروازه مان به راحتی باز می شود یعنی در دفاع مشکل داریم و باید به مدافعان ما نمره منفی داد. تیم ملی عملاً تمرکز خود را در خط دفاعی از دست داد و باید در زمان باقی مانده تا دیدار دوم، این ضعف را پوشش دهیم. پیش از آغاز مسابقات جام جهانی در خصوص ضعف دفاعی تیم ملی صحبت کردیم اما شاهد اتفاق مثبتی نبودیم و به نظر من می رسد که هیچ اقدامی برای رفع مشکل دفاعی صورت نگرفته است.»

رهبری فر با اشاره به این موضوع که ضعف دفاعی تیم ملی دلایل مختلفی دارد، افزود: «بازیکنان خط دفاعی ما در بازی های گذشته ثابت نبودند و دائماً تغییر می کردند، تنها شجاع خلیل زاده بازیکنی است که در خط دفاعی ثابت

است و سایر بازیکنان چنین شرایطی را ندارند. بازیکنان ما در خط حمله و خط هافبک مشخص هستند اما قلعه نویی در خط دفاعی به این شناخت نرسیده است. این تغییرات باعث ناهماهنگی در خط دفاع می شود و نیوزیلند به خوبی توانست از این ناهماهنگی بازیکنان سود ببرد و به گل برسد.»

او در ادامه بیان داشت: «مدافعان تیم ملی هماهنگ نبودند و این ناهماهنگی در کل اول نیوزیلند کاملاً مشهود بود. متأسفانه ۴ مدافع ما با یکدیگر مرج نیستند و به نظر می رسد که قلعه نویی هنوز در خط دفاعی به ترکیب ایده آل نرسیده است و همان طور که گفتیم این موضوع باعث می شود تیم ملی مقابل مصر و بلژیک با مشکل مواجه شود. سن بازیکنان خط دفاعی تیم ملی بالاست و این هم یکی از دلایل ضعف مان در این خط است.»

مدافع اسبق تیم ملی گفت: «فوتبال یک علم شده، به خصوص فوتبال ما در این کشور هنوز در مرحله صحنه ای است. تیم های ما در فوتبال با کمک هوش مصنوعی تیم حریف را آنالیز می کنند و به راحتی نقاط ضعف و قوت آنها را با کمک هوش مصنوعی می شناسند. تیم ملی کیپ ورد با این اسپانیا به تساوی دست یافت و دلیل این تساوی هم دفاع فشرده آنها مقابل اسپانیا بود. بازیکنان

بازیکنی که بتواند هم در خراب حملات مؤثر باشد و هم در ساخت بازی نقش ایفا کند؛ بازیکنی که شجاع حرکتی وسیعی داشته باشد و بتواند ریتیم مسابقه را کنترل کند. به واقع اما ایران با اینکه آمارها را در برخی موارد به سود خود اختصاص داد اما مقابل نیوزیلند از چنین بازیکنی بهره مند نبود.

شاید بزرگترین نگرانی برای ادامه مسابقات نیز همین نقطه باشد زیرا اگر مقابل تیمی که تنها چندبار به دروازه ایران نزدیک شد این ضعف آشکار شده است، باید دید برابر تیم هایی مانند بلژیک یا مصر که تیمی مستحکم

شاید اگر در این سال ها رقیبی جدی در اختیار تیم ملی قرار داشت موقعیت او مدت ها قبل به خطر می افتاد. (یادمان نرود جدی ترین رقیب او می توانست احمد نوراللهی باشد که سرمربی تیم ملی به دلایل غیرفنی همواره قلم قرمز کشیده روی نام این بازیکن و عزت اللهی از این دعوا بیشترین بهره را برده.)

در عین حال حضور مستمر در فوتبال اروپا و سابقه بین المللی باعث شده عزت اللهی همواره یکی از گزینه های ثابت دعوت به تیم ملی باشد تا مریبان تنها با ملاحظات قراردادی این موضوع او را در فهرست تیم ملی قرار دهند.

با این حال اما نمایش اخیر او مقابل نیوزیلند نیاز دیگر این پرسش قدیمی را زنده کرد که آیا تیم ملی ایران در حساس ترین منطقه زمین از کمبود بازیکن رنج می برد و باید در بازی های آتی یک تجدید نظر بزرگ لحاظ شود؟ پرواضح است که فوتبال امروز به هافبک دفاعی پرانرژی نیاز دارد.

این شاید بزرگترین انتقادی باشد که به شماره شش تیم ملی وارد است. او خود حضور دارد اما هنوز نتوانسته به یک مهره تعیین کننده و جذاب تبدیل شود.

وقتی نام هافبک های دفاعی دو دهه اخیر فوتبال ایران به میان می آید با فهرستی از بازیکنان اثرگذار روبه رو می شویم. کریم باقری توانایی ساخت بازی و گلزنی داشت. حمید استیلی در انتقال توپ نقش کلیدی ایفا می کرد. آندرانیک تیموریان جنگنده و پرتلاش بود. جواد نکونام رهبر خط میانی محسوب می شد و امید ابراهیمی نیز قدرت تخریب و پوشش فوق العاده ای داشت. حتی روزبه چشمی کشش بیشتری ایجاد می کند: عزت اللهی اما هرگز نتوانسته وارث شایسته این نام ها باشد.

او بازیکنی معمولی با ویژگی های فیزیکی مناسب است که در طول سال های حضورش در تیم ملی رشد چشمگیری را تجربه نکرده است.

عزت اللهی بدون پیشرفت، همیشه حی و حاضر!

شماره ۶ بدون امضا!

روشن است: او باید پیش از رسیدن توپ به خط دفاعی اقدام به تخریب حملات کند و یا پوشش مناسب اجازه شکل گیری موقعیت را ندهد و به یاری مردان مدافع بیاید که هرگز چنین حساس دفاعی نمی دیدیم.

عزت اللهی در لحظات انتقال دفاع به حمله حریف نه در قطع توپ موفق بود و نه در کنترل فضاها عملکرد مؤثری داشت. او در فاصله ای دور از محل درگیری قرار می گرفت و مدافعان میانی را در موقعیتی دشوار قرار می داد.

البته مشکل فقط به وظایف دفاعی محدود نمی شود. عزت اللهی در فاز هجومی نیز بازیکنی تأثیرگذار نیست. او سال هاست فوتبالی کم ریسک ارائه می دهد. پاس های کوتاه در عرض زمین و انتخاب های محافظه کارانه به بخش ثابت فوتبال او تبدیل شده است. کمتر پیش آمده که بتوان از او به عنوان موتور محرک خط میانی نام برد.

ایران مقابل نیوزیلند به تساوی ۲ بر ۲ رسید؛ نتیجه ای که برای تیمی با ادعای صعود از گروه G قطعاً رضایت بخش نیست. اگرچه نباید از انگیزه های بالای نیوزیلند و نظم تاکتیکی این تیم غافل شد اما واقعتاً این است که ایران در یکی از ساده ترین بازی های تاریخ حضور خود در جام جهانی دو امتیاز بسیار ارزشمند را از دست داد.

بعد از پایانی این بازی نگاه های بیش از همه به سمت خط دفاعی رفته است؛ جایی که شجاع خلیل زاده و مدافعان میانی در زمان حمله و حتی علی رضا بیرانوند نیز از تیغ انتقاد در امان نماند اما یک سؤال مهم کمتر مطرح شده است. سؤال این است: سعید عزت اللهی در زمان حملات محدود حریف کیبا بود؟

نیوزیلند به تعداد انگشتان یک دست موفق نشد به سمت دروازه ایران حمله کند و از همین فرصت های اندک دو گل ساخت. در چنین شرایطی وظیفه اصلی هافبک دفاعی چیست؟ پاسخ